І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація „Svoboda", 81-83 Grand St., Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740
Тел. з Ню Йорку: BArcly 7-4125

РІК LXVI. Ч. 6. ЦЕНТІВ 12 CENTS ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 10-го СІЧНЯ (JANUARY) 1959 TWO SECTIONS (SECTION 1) No. 6. VOL. LXVI.

КАСТРО ЗАВЕРШИВ СВІЙ ПОХІД ТРІЮМФАЛЬНИМ В'ЇЗДОМ ДО ГАВАНИ

Гавана, Кубинська Республіка. — 32-річний герой кубинської революції Фідель Кастро 8-го січня закінчив свій похід на острові тріюмфальним в'їздом до столиці Гавани на чолі 5,000 повстанців. Мільйонова столиця оваційно вітала „Фіделя", як звичайно його називають, з найбільшими симпатіями. Тисячі людей заповнили вулиці, якими їхав Кастро та його повстанці. Сам Кастро ще має бороду, яка є символом дворічного повстання, під час якого повстанці не голилися, — але численні молоді повстанці вже поголилися. Повстанці їхали в джіпах, тягарових автах, панцерних возах, якими послуговувалася армія Батісти. Під час в'їзду Кастра до столиці кубинські воєнні кораблі віддали 21 постріл, вітаючи провідника повстанців немов голову держави. Численні повстанці, які робили вартову службу в місті, стріляли зі своїх рушниць. Публіка обсипувала військо конфетті, тримаючи в руках кубинські прапори та чорно-червоні прапори „руху Кастра", і окликами радости вітала Фіделя Кастра, коли він переїздив вулицями міста. Над маршуючим військом метіли воєнні літаки і гелікоптери, які супроводять Кастра від початку його походу з міста Сантіяґо де Куба, центру революції, і де Кастро найменував на тимчасового президента республіки д-ра Мануеля Уррутію Ллео. Кастро затримався перед президентською палатою, щоб привітати президента та членів кабінету й інших прихильників революційного руху. Там була і Селія Панчез, популярна між повстанцями жінка, яка була співробітницею Кастра впродовж дворічної боротьби. Кастро промовив із балькону президентської палати. Він сказав, що ще ніколи не був в цьому палаці, якого він не любить, як не любить його і народ, але він сподівається, що революційний уряд буде так урядувати, що нарід буде з любов'ю дивитися на цю палату. На заклик Кастра багатотисячна юрба зробила шпалір, яким Кастро перейшов до свого авта, щоб продовжувати свій похід. Доїхавши до площі в таборі Колумбія, Кастро промовляв до 40,000 осіб впродовж двох годин. При вході до табору повстанці контролювали всіх, чоловіків і жінок, чи не мають вони зброї. Кастро казав, що вже не треба збирати зброю, бо вже немає ворога, і тому дивним є те, що одна група революціонерів магазинує зброю. Ці слова відносилися до так званого революційного директоріяту в провінції Ляс Вілляс, члени якого не є вдоволені з того, що Кастро не конферував із ними, творячи новий уряд. Кастро закликав всіх революціонерів об'єднатися в одному центрі, це значить пристати до тих збройних сил, які є під його командою. Провідник повстанців запевняв нарід, що він командуватиме збройними силами тільки „дуже коротко", але не сказав, як довго це буде. „Спроба порушити мир, — казав Кастро, — це був би тепер найбільший злочин".

ПРЕЗИДЕНТ ЗАКЛИКАЄ ДО „ЧЕМНОСТИ" У ВІДНОШЕННІ ДО МІКОЯНА

Вашингтон. — У зв'язку з рядом антикомуністичних демонстрацій, що ними зустрічають совєтського заступника прем'єра Анастаса І. Мікояна групи американців мадярського, українського та іншого европейського походження в поодиноких місцевостях, президент Айзенгавер звернувся до населення із закликом, щоб воно виявляло Мікоянові ту саму ввічливість, „яку американці традиційно виявляють відвідувачам з-за кордону". Побажання Президента в цій справі передав пресовий секретар Білого Дому Джеймс С. Гаґерті, кажучи при цьому, що він показував Президентові повідомлення про те, як демонстранти в Клівленді „кидали в Мікояна камінням і яйцями та плювали в його бік". Гаґерті, відчитуючи приготовану заяву, твердив: „Президент прохав мене сказати: Президент сподіється, що п. Мікоян, куди б він у цій країні не пішов, зустрічатиме ту саму ввічливість, якою американці традиційно зустрічають відвідувачів з-за кордону. Президент бажає, щоб п. Мікоян бачив справжню Америку, щоб вернувшись додому він міг винести точний образ наших добрих манер, як і нашої сили та нашої впевнености і нашої рішучости в справі волі і миру". Коли ж кореспонденти запитали, чи Президент не думає, що демонстрації проти Мікояна віддзеркалюють „справжню Америку", Гаґерті відмовився від безпосередньої відповіді, звертаючи знову увагу на заклик Президента в справі ввічливости. Проти Мікояна та його відвідин виступив рівночасно у своїй промові на науково-робітничій конференції, влаштованій Американською Федерацією Праці-Конгресом Індустріяльних Організацій, відомий робітничий лідер — Джордж Міні.

УКРАЇНЦІ Й МАДЯРИ ЗУСТРІЧАЛИ МІКОЯНА В ДІТРОЙТІ ЯЙЦЯМИ І СНІГОВИМИ КУЛЯМИ

Дітройт. — У зв'язку з приїздом Анастаса І. Мікояна, першого заступника прем'єра СССР, до Дітройту і з його виступом у місцевому Дітройтському Клюбі під час прийняття, влаштованого дітройтськими індустріялістами, відбулася тут бурхлива демонстрація, зорганізована мадярами й українцями. Демонстранти, зібравшися — як подають американські газети — в числі понад 300 осіб перед Дітройтським Клюбом, зустріли приїзд Мікояна антисовєтськими кличами і кидали в нього яйцями і сніговими кулями. Демонстрантів зупинила поліція, ув'язнюючи 3-х із них. Після такої зустрічі Мікоян виступив у Дітройтському Клюбі з промовою, в якій заявляв, що „ми вже втомлені холодною війною і воліли б мати гарячий мир", закликаючи водночас із цим до відновлення дружніх взаємин між ЗДА і Совєтським Союзом. Виголосивши таку промову, Мікоян дискутував із присутніми промисловцями про справу Мадярщини, Китаю і Берліну. Цього ж самого дня, перед своєю промовою до американських індустріялістів, Мікоян відвідував дітройтські і сусідні автомобільні фабрики, промовляючи при кожній нагоді і підкреслюючи щоразу вагу „добрих взаємин" між ЗДА й СССР, мовляв, різні бар'єри між цими країнами були цілком „безглуздими". З Дітройту Мікоян поїхав до Шикаґо.

ЛАНЦЮГ ПОЧЕСНОЇ ЛЕГІЇ ДЛЯ ДЕ ҐОЛЯ

Генерал Шарль де Ґоль, перший президент П'ятої Французької Республіки одержує Великий Ланцюг Почесної Леґії — відзначення, зарезервоване тільки для президентів Франції

ДЕ ҐОЛЬ ПЕРЕЙНЯВ УРЯД ПРЕЗИДЕНТА ФРАНЦІЇ — ПРИЗНАЧИВ НОВИЙ УРЯД

ПРЕМ'ЄРОМ СТАВ МІНІСТЕР СУДІВНИЦТВА МІШЕЛЬ ДЕБРЕ

Париж. — У четвер 8 січня ц. р. генерал Шарль де Ґоль, останній прем'єр 4-ої французької Республіки, перейняв урядування як перший президент 5-ої Республіки. Передача функцій президента відбулась з урочистим церемоніялом, якого центральною точкою були промови, виголошені попереднім президентом Рене Коті і новим — генералом де Ґолем. Рене Коті заявив, що відтепер „перший поміж французами став першим у Франції" та прославляв де Ґоля, як того, що врятував Францію з її катастрофи в останній світовій війні і в минулому році віддав себе до послуг нації для рятування її від небезпеки хаосу. Коті підкреслив леґалізм, що його тримався де Ґоль в минулорічній державній кризі. У своїй відповіді говорив де Ґоль про „спільний інтерес у французькій спільноті" і про те, що „на овиді появляється світло великих надій", але не сказав нічого конкретного про найважливішу для Франції проблему — дальшу політику супроти Альжиру. Він присвятив два речення Альжирові, але сказав тільки, що в групі країн Французької спільноти „забезпечено місце для Альжиру завтрашнього дня, замиреного і перетвореного, розвиненого, з власною особовістю і в тісному зв'язку з Францією". Згідно з своїм дотеперішнім звичаєм, де Ґоль не вжив слова „інтеграція" щодо Альжиру, що його завжди в таких випадках вживають французькі націоналісти. Після церемонії в Елізейському палаці, під час якої генерал Жорж Катру, великий канцлер французької Почесної Леґії, перевісив де Ґолеві на шию ланцюх з орденом, що його носять тільки президенти Франції, — де Ґоль і Коті поїхали під Тріюмфальний Лук і склали поклін Невідомому Воякові. Коті від'їхав після того з Парижу, як рядовий громадянин Франції, з останньою почесною ескортою до границь міста. — Першим офіційним актом де Ґоля було призначення нового прем'єра з титулом „прем'єр міністрів", що ним став Мішель Дебре, головний автор нової конституції. У новому французькому уряді залишилось 18 дотеперішніх міністрів та дев'ять новопризначених. З-посеред давніх міністрів нема в новому уряді колишнього прем'єра Ґю Молле і двох інших соціялістичних міністрів; вони виступили на знак протесту проти останніх фінансових реформ уряду де Ґоля. Центральна і найбільш оспорювана постать в новому режимі, Жак Сустель, перестав бути міністром інформації та став „міністром-делеґатом" з функціями віцепрем'єра та з ресортом справ атомової енергії, розвитку Сагари і заморських посілостей. У новому уряді є аж 6 „державних секретарів" без портфелю. Заступлені в ньому три головні партії: новостворена де-ґоллістична Унія для нової Республіки, права партія Незалежних і центрова католицька партія Народних республіканців. Зате не заступлена лівиця. Багато членів уряду — безпартійні. Міністром внутрішніх справ став Жан Бертуан, десидент-радикал. Від 8 січня офіційно почала існувати 5-та Французька Республіка.

Західня Німеччина погрожує зірванням взаємин з Арабською Республікою

Бонн. — Речник західньо-німецького уряду заявив, що д-р Вальтер Бекер, західньо-німецький амбасадор в З'єдиненій Арабській Республіці, дістав доручення дістати від уряду тієї Республіки „ближче пояснення" щодо становища З'єдиненої Арабської Республіки супроти Східньої Німеччини, у зв'язку з останньою візитою в Каїро східньо-німецького прем'єра Ґротеволя. Ґротеволь заявив, що між ним і президентом Нассером прийшло до порозуміння щодо відкриття консулятів. Західня Німеччина стоїть на принциповому становищі, що вона не втримує дипломатичних взаємин з тими країнами, які визнають східньо-німецький комуністичний режим. Західньо-німецькі політичні кола були надзвичайно прикро вражені трактуванням Ґротеволя в Каїро, як дійсного прем'єра якоїсь держави, однак німецька преса не виключає, що Нассер заявив тільки згоду, щоб східньо-німецькі комуністи ставились до своєї станиці в Каїро, як до консуляту, проте торговельна станиця Арабської Республіки в східній Німеччині не змінить свого титулу і правного стану. Західня Німеччина заявила готовість взяти участь у фінансуванні і будові Асванської греблі над Нілем, але ця пропозиція нереальна на тлі останньої совєтсько-єгипетської умови в цій справі.

„Лунік" кружляє довкола Сонця

Москва. — За совєтським офіційним комунікатом совєтська космічна ракета, популярно прозвана „Луніком", дісталась в орбіту сонця і почала окружувати її по лінії еліпси, наближуючись до найвищого пункту своєї швидкости на кругло 72,000 миль на годину. В середу найближчого тижня Лунік має опинитись найближче сонця, себто у віддалі кругло 91,500,000 миль від нього. У тому моменті він буде летіти із швидкістю 32-ох кілометрів (20 миль) на секунду. Ця швидкість згодом впаде на 27.75 кілометрів на секунду. Відколи вистрелено його, в минулу п'ятницю 2 січня, до половини цього тижня Лунік зробив понад 620,000 миль. Всі ці цифри — це продукт сутотеоретичного вирахування, бо з космічною ракетою нема ніякого контакту: нема відтіль ані радіосиґналів, ані не видно її. Совєтські вчені пояснюють швидкість Луніка фактом, що його вистрелено в напрямку, в якому Земля крутиться довкола сонця, додавши таким чином до розгону ракети ще розгін Землі. Совєтські вчені впевняють, що в космічну ракету можна також „вмонтувати" живу залогу, бо — мовляв — її розміри спокійно дозволяли на це. Зате вони промовчують „дрібничку": яка була б доля тієї залоги.

У Палаті Репрезентантів є 17 жінок, в Сенаті — тільки одна

Вашингтон. — В дні відкриття Конґресу 7-го січня ствердженo, що в 86-ому Конґресі є 18 жінок, з того в Палаті Репрезентантів 17 і одна в Сенаті. Між членами Палати Репрезентантів були три новачки, які пораз перший складали присягу як члени законодатного тіла: Ерна Сімпсон з Іллиной, Джесіца Вайс з Ню Йорку і Кетрін Мей з Вашинґтону. Всі вони республіканки, дві перші вдови, а на пані Мей дивилися з ґалерії її чоловік — Джеймс Мей (посередник реальностей), її мати і трoє дітей. В Сенаті є одна жінка — республіканка Марґарет Чейз Смит. Давніші члени Конґресу — жінки повчали своїх новачків, що в залях Конґресу не випадає сидіти в капелюсі і навіть в рукавичках. Пані Вайс була в тій сукні, яка була для неї щасливою під час виборчої кампанії, що принесла їй мандат „конґресменки".

Експерти шукають причини інфляції доляра

Шикаґо. — 10 економічних організацій, між ними Американське Економічне Товариство, і Американське Статистичне Товариство, шукали причини інфляції доляра, вартість якого зменшувалася навіть під недавної економічної рецесії. Деякі економісти причину зла бачили в тому, що робітничі організації мають забагато сили, якої деколи надуживають із шкодою для економіки країни. Майже всі дискутанти порушували проблему заробітних платень, а колишній економічний дорадник президента Айзенгавера д-р Ґабріел Гоґ сказав, що вже найвищий час, щоб економісти винайшли нову і ліпшу теорію заробітних платень. Він дав таку дефініцію інфляції: Ми починаємо „переплачувати за все те, що продукуємо". І тому ми „болюче потребуємо знати співвідношення між цінами, коштом продукції — заробітками і зиском". Представник АФП-КІО Пітер Генли сказав, що *збільшування цін і платень є* спричинене умовами дорожчої продукції, а не збільшуванням цін і платень. Інші економісти хотіли встановити, що йде перше: вищі ціни чи збільшені платні; вони пропонують дослідити наслідки зросту цін. Деколи збільшення заробітків викликане є вимогами робітничих провідників бажанням затруднених.

● **У Пакістані** померло 168 осіб від шлункової недуги, характер і причину якої лікарі не можуть вияснити. Кількість недужих щораз меншає.

Де Валера зрікається прем'єрства Ірляндії — кандидує на президента

Дублін. — Прем'єр Ірляндії Імон де Валера заявив своїм найближчим співробітникам, що він хоче зректися свого становища і кандидувати на президента Ірляндської Республіки у виборах, які відбудуться в червні ц. р. На свого наступника на становищі прем'єра він пропонує теперішнього віце-прем'єра і міністра промислу й торгівлі Сіна Лемасса. Контркандидатом де Валери у президентських виборах буде генерал Сін Мек-Оін, але — за твердженням закордонних обсерваторів в Ірляндії — нема тепер в Ірляндії такого кандидата, який би міг провалити кандидатуру 76-річного де Валери, що завжди має там славу найпопулярнішого національного героя, дармащо він звернувся проти дальшої терористичної акції у користь з'єдинення Ірляндії. Зате преса ставить під знак запиту успіх старання де Валери скасувати теперішню пропорційну систему ірляндських виборів. У цій справі зблькована опозиція з Об'єднаною Ірляндською партією Джона Костелльо може перевалити проєктовану реформу, якщо вона пішла б перед всенародний плебісцит.

На Женевській конференції малі вигляди на порозуміння

Женева. — Шанси успіху східньо-західньої Женевської конференції про припинення атомово-водневих досвідів знову дуже змаліли — твердять тамошні закордонні обсерватори. Совєтський головний делеґат Сємьон Царапкін закидав перед журналістами представникам ЗДА і Англії, що вони всякими застереженнями намагаються внеможливити порозуміння, а американські й англійські делеґати твердять, що поки Совєти не погодяться виразно на встановлення системи міжнародної інспекції і контролі, годі повірити в їх добру волю. Тепер на денному порядку є точка про час тривання договору, що його мали б підписати названі три великодержави. Большевики рішуче відкинули пропозицію Заходу, щоб договір підписати покищо на 1 рік і відновлювати його щороку, переконавшись про ефективність функціонування інспекційно-контрольної системи. Царапкін каже, що це „абсурд" приймати однорічну базу та здвиг[illegible]ти коштовну коштовну систему й анґажувати до неї людей, які вимагають довгорічних умов праці. Совєти висловлюються теж злісно про оприлюднений американський документ, в якому повідомлено, що нові досліди ствердили неможливість відрізнювати з певністю підземні атомові вибухи від землетрусу. Однак офіційно на конференції того американського документу не розглядали.

За п'ять років американці житимуть в бомбосховищах

Ню Йорк. — Директор стейтової комісії цивільної оборони генерал поручник Кларенс Р. Гюбнер промовляв на зборах відділу публічної інформації цивільної оборони і сказав, що за 5 років більшість американців житиме в бомбосховищах, які охоронятимуть людей проти атомової радіяції, і бачитимуть сонце тільки на своє власне ризико. Оте підземне життя буде вимушене тим, що через 5 років навіть малі держави матимуть стандаризовані міжконтинентальні балістичні ракети, якими зможуть постійно загрожувати іншим країнам. Генерал Гюбнер остерігав проти духа дефетизму, який може зробити цю країну предметом шантажу. Військовий співробітник щоденника „Ню Йорк Таймс" Генсон В. Болдвін просив, щоб вияснити громадянству, що треба зробити, щоб люди без потреби не падали духом.

ПОМЕР ІВАН ГУМОВСЬКИЙ

Дня 8-го ц. м. помер в Асторії, Л. Ай., бл. п. Іван Гумовський. Він походив з Угнова, Зах. Україна, а до ЗДА прибув уперше в 1906 році. Покійний був одним з піонерів української іміграції до ЗДА та живо цікавився громадською працею. Був відомий з щедрої жертвенности на народні цілі в Рідному Краю та на еміґрації. Похорон відбудеться в суботу, 10-го ц. м. з похоронного дому П. Яреми. Вся його родина є членами УНСоюзу, у Відділах ч. 204 та 455.

Українці були співавторами „Канадійської Енциклопедії"

Оттава. При кінці 1958 р. закінчили видавати 10-томову канадійську енциклопедію, „Енсайклопідія Канадіяна", що над нею безперебійно працювали з 1952 р. Начальним редактором цієї довідкової книги є Джан Роббінс. Енциклопедію видала компанія Ґроліє, яка вклала у здійснення появи цього твору точно один мільйон долярів. Дотепер у Канаді користувалися 6-томовою енциклопедією Канади, що була вийшла в роках 1935-37 в Торонті. Одначе той твір перестарілий, і не можна було найти в ньому потрібних інформацій, за якими шукають в енциклопедії. Нова Енциклопедія у статтях-гаслах „розказує про історію Канади, про її минуле і сучасне, словами і світлинами". Над цим працювало 800 авторів, які на підставі теренових дослідів і окремих студій опрацювали поодинокі ланки. В ній присвячено теж належне місце поодиноким етнічним групам. До співпраці запрошено фахівців, стараючися добирати їх із групи, про яку в гаслі йде мова. Між співробітниками находимо трьох українців, саме д-р Володимира Кисілевського з Оттави, д-ра Ярослава Б. Рудницького і д-ра Павла Юзика, обидвох з Вінніпеґу. Д-р Кисілевський опрацював гасло про канадійських поляків, д-р Рудницький дав вичерпну статтю про канадійських українців; д-р Юзик написав гасла про Українську Католицьку і Українську Греко-Православну Церкви в Канаді. Українські гасла прикрашені двома світлинами. На одній бачимо українку із мистецьки розписаними писанками, а на другій українську катол. катедру св. Йосафата в Едмонтоні. Цей монументальний твір служитиме довгі роки за довідковий матеріял і його братиме в руки кожний, хто цікавиться канадіяною.

В Англії рахуються з можливістю швидких виборів

Лондон. — Опозиційна Партія Праці розпочала кампанію за здобуття виборчого фонду, при чому вона хоче осягнути суму 725,000 англ. фунтів, себто 2,030,000 дол. Це було б вдесятеро більше, ніж ця партія видаткувала на вибори в 1955 році. Генеральний секретар Партії Праці Морґан Філіпс заявив, що не треба турбуватися терміном найближчих виборів: може вони відбудуться в найближчий травень, а може аж у травень 1960 року. Але, мовляв, треба бути готовим для переведення енергійної кампанії, куди кращої і живішої, ніж було раніше. За загальним переконанням в Англії, пізньою весною цього року відбудуться там нові парляментарні вибори, розписані урядом швидше, з уваги на зворот настроїв у користь консерватистів. За англійською конституцією, від уряду залежить, коли він в межах каденції парляменту розв'яже його і розпише нові вибори, чи вижде поки вигасне каденція. Вона кінчається для цього парляменту щойно за рік.

В АМЕРИЦІ

● **81-річний поет - філософ Карл Сандбурґ**, відзначаючи день свого народження у Флет Року, Північна Каролайна, сказав, що тепер „науковці важливіші як політики", бо це вони винайшли атомову бомбу, збираються летіти на Місяць, і тому вони повинні мати більший голос у вирішуванні важливих світових проблем.

● **Поштовий департамент** повідомляє, що прибутки поштового уряду від поштових операцій, збільшилися, починаючи від 1-го серпня 1958 року, коли підвищено поштові оплати, і зросли на 18 відсотків.

● **Колишній президент** Кубинської республіки Фульхенсіо Батіста із своїми найбільшими прихильниками від 1-го грудня перебуває в Домініканській республіці. Він відмовився виявити свої пляни на майбутнє. Новий кубинський уряд домагається його видачі, щоб судити за злочини, заподіяні кубинським громадянам.

● **Група поважних американських громадян**, між якими є також вдова колишнього президента Ф. Д. Рузвелта, пані Рузвелт, вислала до Конґресу петицію, в якій жадає зліквідувати, як постійну установу, Конґресову Комісію для Поборювання Протиамериканської Діяльности, яка нібито надуживає свого мандату, для політичних цілей.

У СВІТІ

● **Оссерваторе Романо"**, офіційний орган Ватикану, у великій статті, присвяченій перемозі повстанців на Кубі, які скинули диктатуру Батісти, радить вичекати, поки проявиться новий режим і докаже, чи може він завести лад і справедливість в країні.

● **У комуністичному Китаї** переводиться експеримент з обов'язковою працею протягом року на ріллі та по фабриках для всіх студентів, професорів, службовців і військових старшин. Утікачі з комуністичного Китаю твердять, що ремствування цих людей на невільницьку фізичну працю більше шкодить режимові, ніж їхня праця приносить користи.

● **У Лондоні** минулий тиждень закінчився градом, снігом і сильними вітрами. В цілій Англії погода погіршилась, і вже нема й сліду з того подиху весни, що повіяв був на латинське Різдво.

● **У Югославії** студіює тепер у високих школах 71,850 студентів обох статей на державний кошт. У 1938-39 рр. їх було 16,978. Хоч режим Тіта покладає на молодь великі надії, проте вона ставиться до комунізму холодно, якщо не явно ворожо, — стверджують закордонні обсерватори.

● **Московська преса і радіо**, вже після того, як Мікоян виїхав з Москви, повідомила про його плян провести два тижні в З'єдинених Державах. Про те, що Мікоян відбуватиме наради у Вашинґтоні з державним секретарем Доллесом і президентом Айзенгавером — не згадано в совєтській пресі ані словом.

● **В Кувайті**, на Арабському півострові, відбулася конференція письменників і журналістів з 13-х арабських країн. Делеґація Іраку під проводом поета і редактора щоденника „Аль Раї Аль-Ам", Мохаммеда Махді ель-Явагірі, вийшла демонстраційно з залі нарад, коли більшість приявних письменників висловилася проти в комуністичному дусі ухваленої резолюції, в якій згадується про „західньо - европейських і американських імперіялістів".

● **Генеральний секретар Об'єднаних Націй Даґ Гаммершилд** відвідав на Середньому Сході Ізраїль. Пообідавши в ізраїльського прем'єра Давіда Бен Ґуріона, він поїхав із ним в пустиню Неґев, де разом з ним зробив тригодинний марш уздовж кордону.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N. J. the Act of March 8, 1879

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

86-ИЙ КОНГРЕС ПРИ ПРАЦІ

Минулої середи зібрався обраний 4-го листопада минулого року 86-ий Конгрес. Поруч із традиційною виміною сердечних привітань між конгресменами та сенаторами і традиційно-офіційним церемоніялом, панувала — стверджують одностайно звітодавці — в обох палатах американського парляменту зовсім інша атмосфера, як при такій самій нагоді в попередньому Конгресі. Цілком зрозуміло: хоч і в минулому Конгресі більшість становили демократичні законодавці, проте вони не мали такої подавляючої більшости, як тепер: 64 демократичні сенатори проти 34-ох республіканських і 283 демократичні конгресмени проти 153-ох республіканських. На залі мусить памятати специфічний настрій, коли — навіть при повному браку тенденції до майоризування меншости більшістю і при бажанні обопільної співпраці — існує така велика диспропорція голосів. Особливого напруження додає момент президентських виборів у наступному році.

Водночас у новому Конгресі відразу яскраво позначився той поділ на „консерватистів" і „лібералів", що його не було так наявно видно в минулих роках. „Лібералі" чи „поступовці", вибрані у великому числі, виявили свою силу особливо в республіканській репрезентації. Їм удалося змобілізувати аж 74 голоси за конгресмена Галлека на голову республіканської меншости в Палаті Репрезентантів проти лише 70 голос.в, що впали на користь старого парляментариста й довголітнього республіканського лідера Джозефа Мартина. І в Сенаті, де лідером республіканської меншости став на місце сенатора Вільяма Новленда сенатор Еверет Дірксен, представник консервативної „старої гвардії" Республіканської партії, діставши 20 голосів, меншість „лібералів" за начальна свою прихильність, голосуючи 14-ма голосами за сенатора Джана Шермана Купера. Демократи перебрали велико більшости обох своїх попередніх парляментарних лідерів — сенатора Линдона Джансона і Сема Рейбирна, що мають марку консервативних. Але і серед демократичної репрезентації ліберально-поступове крило проявилось негайно на першому засіданні Сенату під час дебат над новим правильником нарад. Це ніби формальна, але по суті дуже важлива справа, бо в практиці стосується особливо до драстичної в співпраці проблеми так званих „філібастерів", обструкціоністів, які довгими промовами унеможливлюють прийняття рішень та блокують внесення, оспорюване меншістю. Лібералі з обох партій змагають до того, щоб можна було приборкати „філібастерів" звичайною більшістю голосів, тим часом за старим правильником треба було для цього двох третин голосів. Голова Сенату Ричард Ніксон висловив „опінію", що Сенат може звичайною більшістю змінити правильник і після того такою ж більшістю припиняти виступи „філібастерів", але сенатор Джансон є проти такої реформи.

Такими прелюдіями почалася сесія, яка — за списком, проголошеним на початку цього року в „НЙТаймсі", — має перед собою аж 20 „важливіших справ". З-посеред тих 20 найважливішими є проблеми холодної війни, перегонів із Совєтами у програмі ракет і фінансової допомоги закордонові з ділянки закордонної політики та проблеми фінансово-фіскальної політики, расових спорів (законодавство щодо громадянських прав) і публічних робіт — з ділянки внутрішньої політики. Очевидно, що поруч із цими немаловажними справами є такі, як будівельна програма мешкальних домів і шкіл, публічні роботи, дальша федеральна допомога фармерам та поштові оплати, але всі ці справи будуть вирішувані у бюджетових дебатах. Окремими поважними справами є невирішений законопроєкт про заступництво чи наступництво Президента ЗДА у випадку його нездібности, — опозиція супроти Найвищого Суду в зв'язку з деякими його останніми вирішеннями, — спір довкола робітничого закону Тефта-Гартлі, — питання про державний монополь чи приватне суперництво у використовуванні атомової енергії для мирних цілей та вічно актуальна проблема нового імміграційного законодавства.

Як на кожній сесії кожного Конгресу, тільки частина наміченої програми буде виконана. Основною проблемою буде співпраця демократичного Конгресу з республіканським Президентом і урядом. У найважливіших справах закордонної політики і військової оборони, при всіх існуючих розбіжностях думок, існують двопартійна політика і одностайний фронт усіх американських громадян. З початком сесії нового, 86-го Конгресу всі познаки вказують, що ця двопартійність і одностайність будуть збережені, створюючи гарантію дальшого зросту сили цієї країни.

В ОБОРОНІ БАТЬКІВЩИНИ

Кожна держава дбає за те, щоб світ знав про її нарід, його минуле та сучасне. Робить це і Москва, і за це не можна б мати до неї претенсій. Проте, пануючи над багатьма народами, вона коштом їх експлуатації, використовуючи своє упривілейоване положення, намагається пропихати російську культуру в усі закутки світу, і лише для замилювання очей наївних згадує часом про „республіки" — Україну, Білорусь та інші. Київське радіо горлає про Україну та її „братні" відносини з польським й іншими народами, але виставить лише переглянути польську крайову пресу, щоб переконатись, про кого там говориться й пишеться. Даремно шукав я в багатьох числах журналів і газет слова „Україна". Переглянув польський календар на 1959 р. — і також даремно. Є в ньому одна стаття п. з. „Країна, якою всі цікавляться". Це — СССР, але під цією назвою розуміється Росію. При вичисленні в цій статті основних природних багатств СССР, зміст змонтовано так, щоб читач зрозумів, що всі вони знаходяться в Росії.

Тому направду велике завдання сповняють ті українці у вільному світі, які поза своїм щоденним зайняттям знаходять час, щоб спростувати неправду про нашу Батьківщину, поширювану безпосередньо або посередньо Москвою. „Ди Норман (Окла.) Транскрипт" з 23 листопада 1958 р. вмістив таку спростовуючу статтю мґр. М. Палія, який недавно одержав ступінь мистра бібліотекарства в Денверському університеті, а тепер є вже членом педагогічного персоналу університету. Варто подати зміст цієї статті, щоб з неї скористали інші наші люди доброї волі. По-українськи стаття звучить:

„В одній із статтей про особисте совєтську систему, вміщених у „Транскрипті" з 2 листопада 1958 р., пані Керолин Гарт в написі під світлиною твердить: „Квітка для Леніна — російська школярка в Києві..." Читаючи це я дивувався, звідки пані Гарт знає, що та школярка росіянка, а не українка? Без сумніву, можна зустріти російську дівчину не тільки в Києві, але й у Вашингтоні, одначе передусім ми припускаємо, що школярка в Вашингтоні є американкою, а не росіянкою. Цей підхід має бути застосований і до Києва. Згідно з Енциклопедією Американа, вид. в 1958 р., Київ є столицею Української Сов. Соц. Республіки. Населення України, згідно з виборчими округами з 1950 р., становило 40,800,-000... Найбільше міського населення в Совєтському Союзі є в Україні, де понад третина людности живе в підміських оселях. Внаслідок царського гніту і совєтських депортацій, кілька мільйонів українців живе поза Україною. Більші колонії українців є в Північно-Центральній Азії, на Сибіру та на Далекому Сході" (стор. 255). Думаю, що це не мудро, як з дипломатичного, так і з морального погляду, щоб наша преса — речник правди і свободи, клясифікувала вірменів, естонців, грузинів, латишів, литовців, українців і білорусинів, як — росіян. Уважаю, що завданням наших газет є правдиво інформувати наших людей про народи Совєтського Союзу. Ми маємо співчуття і піддержуємо азійські та африканські народи в їхній боротьбі за волю, але чому ігноруємо європейські народи, окуповані Росією? Чому піддержуємо російський імперіялізм супроти них? Не робімо супроти них тої помилки, яку зробили німці в 1941-45 рр.

Думаю, що нашим обов'язком є дати їм хоч моральну піддержку в їхній боротьбі за незалежність. Ми повинні розглядати допомогу для них не тільки з гуманітарних причин, але також повинні думати про оборонні лінії, які лежать головно не на нашому східньому і західньому побережжі, але поміж Росією і Балтійськими країнами, Білоруссю, Україною та іншими територіями. Без сумніву, окупованi країни є з нашими найкращими приятелями. Ми не повинні відплачувати їм за приязнь — ігнорацією. Російська політика супроти нас зовсім відмінна. Росія розшукує можливих приятелів навіть у ЗДА. Без сумніву, тільки з цієї причини вона посилає своїх науковців студіювати проблему індіянів, як можливих союзників супроти нас. Це не жарт. Принаймені це для тих, хто знає наполегливість Росії у здобуванні цілі — оволодіння світом. Якраз з цієї причини Ленін змінив назву „Росія" на Совєтський Союз, дослівно так, як його попередник Петро І в 1717 р. змінив національну назву Московщини на Росію, щоб мати легальне і моральне право на Україну та Білорусь. Тому дивімось на ці цілі, якою вона є, і називаймо ці поневолені країни та їхніх людей їхнім правдивим іменем".

Під цим редакція „Транскрипту" дала таку замітку: „Об'єктивність пана Палія має заслугу, але в зв'язку зі статтями пані Гарт, „Транскрипт" вибрав найбільш уживане слово „Росія" відносно українців і всіх інших громадян Совєтського Союзу".

Здається, що редакція „Транскрипту" таки зробить з цього висновок, і в майбутньому матиме це на увазі. Тим більше, що американці, тільки за малими винятками, не роблять цього з ворожости до України, а тільки з причини незнання правди про Україну і під впливом різних „спеців" у проблемі Росії. Ось і недавно один такий „спец" з науки про міжнародні відносини (до речі, теж за національністю), як був тостмайстром на одному прийнятті, заповів популярну в Америці українську щедрівку Леонтовича, знану як „Крисмес Беллс, Юкрейніен Крисмес Керол", — як російську коляду, яку співав хор однієї школи і яку мав передати „Голос Америки" до Чехії та Словаччини.

Яке враження зробила ця „російська" коляда на тих українців, що її слухали в Україні, не важко догадатися. І в таких випадках нам обов'язково треба робити так, як це зробив мґр. М. Палій. Не маємо можливості і права на їх дипломатичної, але цим на зневагу і ... ми ... у вільному світі ...

[illegible]

свободу. К. К.

Зенон Стефанів

ОРГАНІЗАЦІЯ СОВЄТСЬКИХ ЗБРОЙНИХ СИЛ

У цій статті я користувався виключно матеріялами, опублікованими проф. Гартгофом, що є одним із найавторитетніших знавців совєтських військово-політичних справ у західньому світі. Проф. д-р Реймонд Гартгоф (Raymond L. Garthoff) є викладачем американських високих військових шкіл (U.S. National War College, Army War College, Air War College та ін.) і автором численних джерельних публікацій з ділянки військово-політичного совєтознавства. Найновіша його праця: „Совєтська стратегія в атомовій добі" (Soviet Strategy in the Nuclear Age). На цьому місці дякую проф. Гартгофові за ласкаву згоду, користуватися його цінними матеріялами для часопису „Свобода".

Чисельний стан совєтського війська

Армія складається з 140 повних штатних дивізій, в тому числі 70 панцирних і моторизованих і 70 піхотних; 130 кадрових дивізій; 40 гарматних дивізій і 25 тисяч танків.

Повітряне військо: 400 полків (ескадриль) — 19 тисяч літаків; за оперативним розподілом — 10 тис. тактичне летунство, 3.500 для повітряної оборони, 3.500 морська авіяція, 1.500 стратегічне бомбардувальне летунство та 500 літаків для десантних операцій.

Фльота: 27 крейсерів, в тому числі 17 післявоєнної продукції; 125 ескадренних торпедовців (винищувачів); 200 новочасних підводних човнів далекого і середнього засягу; 150 підводних човнів старшого типу і 100 берегової охорони та приблизно 500 дозірних кораблів та міноносців.

Особовий склад збройних сил становить тепер, враховуючи вже навіть урядово заповіджену редукцію, в армії — 2,150,000 осіб, в летунстві — 800,000, у фльоті — 660,000, разом — 3,610,000. В цьому числі не враховані війська внутрішньої безпеки (КГБ) та охорони кордонів — коло 500 тисяч. Отже разом під зброєю тримає Совєтський Союз понад чотири мільйони людей.

Керівні військові органи

Головною ознакою організаційної структури совєтських збройних сил є об'єднання всіх військових елементів в одній централізованій установі — міністерстві оборони. Це міністерство має своїм основним завданням відати всіми родами зброї і служб збройних сил, постачати їм усе потрібне, вишколювати та держати в постійній бойовій готовості.

Найвищим головнокомандувачем усіх совєтських збройних сил є міністер оборони, — від жовтня 1957 р. маршал Р. Малиновський. Йому допомагають 14 віце-міністрів, що становлять військову раду, а рівночасно є шефами окремих управлінь міністерства.

Найголовніші департаменти міністерства такі: головний генеральний штаб, шефом якого є марш. Соколовський; генеральна інспектура; політичне і персональне управління, зв'язані з ЦК КПСС; протирозвідкове управління, підлегле тільки Комітетові Державної Безпеки (КГБ) та фахові управління: — сухопідьних військ (марш. Гречко); повітряних, із спеціяльним штабом (марш. Вершинін); повітряно-десантних (марш. Скрипко); артилерії (марш. Варенцов); довозу і постачання (ген.-полк. Белокосков); фльоти, з окремим штабом (адм. Горшков); стратегічного летунства (марш. Судец); повітряної оборони (ген.-полк. Климов); панцирних військ (ген.-полк. Полубояров); допризовного вишколу та військового судівництва.

Військовому міністерству в у підлягають збройні сили Варшавського пакту, совєтські війська в Східній Німеччині, військові округи та окремі з'єднання фльоти і стратегічного летунства.

Генеральний штаб складається з 6 відділів: оперативного, таємної служби, комунікаційного, організаційно-мобілізаційного, топографічного та військово-історичного. Всі роди військ, зброї і служб заступлені в цих відділах своїми зв'язковими старшинами.

В ієрархії віце-міністрів — перші три місця займають марш. Конєв, головнокомандувач військ Варш. пакту, марш. Соколовський, шеф генерального штабу та марш. Гречко, г.-ком. совєтських наземних військ.

При цьому згадаємо про ступні совєтської генеральної старшини, що багато різниться від генеральських ранг західних держав. Є їх аж сім. Найвищою рангою є маршал Совєтського Союзу, наступними — маршал роду війська або важнішого роду зброї та маршал роду зброї або відповідної служби. На четвертому місці стоїть ранга генерала армії, що надається тільки генералам наземних військ. На п'ятому місці стоїть генерал-полковник і адмірал. Шосте місце займає генерал-поручник і віце-адмірал, а сьоме — генерал-майор і контрадмірал.

В чинній службі є тепер 14 маршалів Сов. Союзу, 4 маршали повітряних військ, 4 маршали артилерії, 1 маршал панцерії, 17 генералів армії і 120 генерал-полковників і 27 адміралів.

Військові округи

Найвищою організацією в часі миру для керування військовими формаціями є система військових округ. Це — географічно окреслені команди, що охоплюють усі військові з'єднання, устаткування і установи округи, за винятком військ внутрішньої безпеки (КГБ), охорони кордонів (МВД) та особливих військових опорних пунктів (баз), як, напр., з'єднань стратегічного летунства, повітряної оборони і фльоти.

Всі прикордонні військові округи перебувають у кожночасному поготівлі, — на випадок війни вони перетворені будуть в армійські групи або фронти.

На чолі округи стоїть головнокомандувач вищого генерального ступня, із своїм штабом, до якого входять — шеф штабу, як перший заступник, і два заступники — в політичних справах та на довозу і постачання, як також командири тактичного летунства, артилерії і панцерії.

Армійські з'єднання організовані в арміях, корпусах, дивізіях, полках, батальйонах, сотнях, чотах та ескадрильях.

На території Совєтського Союзу розміщені 20 військових округ. При назвах округ, що знаходяться в цілості або частинно на українських етнографічних землях, подаємо імена головнокомандувачів: (1) Біломорська, (2) Північна, (3) Ленінградська, (4) Балтійська, (5) Білоруська — марш. Тимошенко, (6) Закарпатська — ген. армії Батов, (7) Київська — марш. Чуйков, (8) Одеська — ген.-полк. Радзієвський, (9) Кримська — ген.-полк. Людніков, (10) Воронізька — ген.-полк. Бєлобородов, (11) Надволжанська, (12) Московська, (13) Північно-кавказька — марш. Єременко, (14) Закавказька, (15) Туркестанська, (16) Уральська, (17) Південно-уральська, (18) Сибірська, (19) Забайкальська, (20) Далекосхідня.

Політичний догляд

У тоталітарній системі, при диктатурі одної партії, особливе значення прибирає політичний догляд над поодинокими членами збройних сил. На відміну від демократичних країн, уряд такої держави, не маючи довір'я до своїх громадян, до їх льояльности у випадку війни, вживає негідних засобів політичного нагляду над своїм власним військом. Такі методи практикуються в Совєтському Союзі протягом 40 років, по сьогоднішній день.

У совєтських збройних силах нагляд цей проходить в двох лініях: (а) через індоктринацію компартії, зосереджену в Головному Політичному Управлінні міністерства оборони та (б) через протирозвідкові органи.

Головне Політичне Управління (ген.-полк. Шелтов) виконує своє завдання при помочі партійних і комсомольських організацій у військових відділах і політичних офіцерів. Вони власне, вживаючи ідеологічної пропаганди у формі різнородних лекцій для старшин і рядовиків, дбають за відповідний настрій, дух і мораль війська.

Протирозвідкові старшини творять особливу інституцію у війську, що не підлягає ані командуванню, ані партії, а тільки Комітетові Державної Безпеки (КГБ). Діяльність тих органів полягає не так у поборюванні дійсної чи можливої ворожої інфільтрації, як у поборюванні і ліквідації, дуже часто уявних, антисовєтських тенденцій своїх співгромадян, що відбувають військову службу.

50 НАЙВАЖЛИВІШИХ ПОДІЙ У СВІТІ В 1958 РОЦІ

Із закінченням тільки-що минулого 1958-го, як і кожного попереднього року, американська преса вибирає і називає деяку кількість подій, що їх вона вважає за найважливіші в закінченому році. До таких подій 1958-го року зараховано:

СІЧЕНЬ: 3 — У ЗДА зголошено в Конгресі найбільший у мирному часі бюджет на 73.9 більйона долярів.

23 — Військова революція у Венесуелі закінчила диктатуру Переза Хіменеза.

31 — ЗДА випустили свого першого штучного сателіта Землі, Експлорера І.

ЛЮТИЙ: 1 — Єгипет і Сирія з'єдинились в З'єдиненій Арабській Республіці.

14 — Ірак і Йорданія проголосили об'єднання в Арабській Федерації.

23 — Фрондізі обраний президентом в Аргентині в перших після упадку Перона виборах.

БЕРЕЗЕНЬ: 3 — Конгрес розкриває протекціонізм в Державній Комісії комунікацій.

27 — Димісія Николая Булганіна. Хрущов з'єдинив в своїх руках становище прем'єра СССР і першого секретаря Компартії.

31 — Совєтський Союз заявив припинення атомово-водневих експериментальних вибухів і закликав інші держави наслідувати його.

КВІТЕНЬ: 8 — Уряд ЗДА ствердив 5.2 мільйона безробітних напринці березня.

17 — У Москві почались розмови на амбасадорському рівні про підготову до конференції „на вершинах".

20 — Совєти повели нову ідеологічну атаку проти Югославії.

ТРАВЕНЬ: 8 — У Перу юрба стрінула віце-президента Ричарда Ніксона під час його „подорожі доброї волі" — камінням і ворожими окликами.

13 — В Альжирі почався рух проти уряду Пфлімлена та за поворотом ген. де Голя до влади.

25 — Совєти випустили найбільшого штучного сателіта, 1 і пів-тонового „Спутніка НГ".

ЧЕРВЕНЬ: 1 — У Франції прийшов до влади ген. Шарль де Голь, як останній прем'єр 4-ої Республіки.

11 — Асистент през. Айзенгавера Шерман Адамс признав отримування дарунків від Голдфайна.

17 — Москва проголосила переведення екзекуції над Імре Надем і трьома іншими керівниками мадярської революції.

21 — Совєти зірвали амбасадорські розмови про конференцію „на вершинах".

25 — Совєтський уряд зорганізував вуличні демонстрації перед американською амбасадою в Москві, ніби у „відплату" за демонстрації підсовєтських втікачів перед совєтським представництвом в ОН у Ню Йорку.

ЛИПЕНЬ: 14 — Військова революція в Іраку скинула прозахідний режим. Вбито короля Фейсала II, прем'єра Нурі ес-Саїда і багатьох їх прихильників.

15 — ЗДА висадили військо до Лівану для оборони тамошнього режиму проти небезпеки перевороту.

17 — Англія вислала військо до Йорданії у поміч королеві Гуссейнові.

СЕРПЕНЬ: 5 — Хрущов, вернувшись з Пейпінгу, зажадав скликання надзвичайної сесії Об'єднаних Націй у справі кризи на Середньому Сході.

7 — Атомовий підводний човен „Навтілюс" переплив попід Північний бігун.

21 — Надзвичайна сесія ОН прийняла резолюцію арабських країн про невтручання у внутрішні справи.

23 — Комуністичний Китай почав бомбардувати острів Квімой в протоці Формози.

— ЗДА й Англія заявили готовість припинити від 31 жовтня атомові досліди, якщо Совєти не відновлять їх.

ВЕРЕСЕНЬ: 9 — Республіканці програли у виборах в стейті Мейн.

12 — В стейтах Арканзо і Вірджінії закрито школи в боротьбі проти інтеграції.

16 — Вільний Китай з допомогою фльоти ЗДА проламав морсько-артилерійську комуно-китайську блокаду Квімою.

22 — Шерман Адамс зголосив резиґнацію.

30 — Совєти поновили атомові експериментальні вибухи.

ЖОВТЕНЬ: 9 — Папа Пій XII помер у 82 році життя.

11 — ЗДА випустили ракету „Піонера", яка вправді не долетіла до Місяця, але

(Закінчення на стор. 3-тій)

Ольга Мак

БІЛА МАСКА

(3)

Метелиця, видно, знала добре цілий дім, бо впевнено минала кімнату за кімнатою, аж поки не привела мене до знайомого мені кабінету Коти, вгетленого грубим килимом і заставленого дубовими шафами з книжками. Зачинила двері, попростувала до фотелю й повернула вимикач біля настільної лямпи під зеленим абажуром.

— Фу! — зідхнула глибоко й неводволено. — Я думала, що тут холодніше, а тут напалено, мов у лазні...

Дійсно, в кабінеті було гаряче, хоч у відкриту кватирку вливалося струмом свіже повітря.

Сідайте, — запросила мене жестом дівчина, вказуючи на фотель біля маленького бічного столика, на якому стояла карафка з водою і важка дубова цигарничка, зроблена у вигляді хатки. — Куріть. Хочете чогось випити?

Відчинила нижні дверцята однієї з шаф, витягнула якусь пляшку, дві чарки і поставила все це на столику. А я тим часом незідривно слідкував за всіми її впевненими, точними та швидкими рухами і відмічав у них ту ж саму порівняну силу, що, здається, була властиво натурою Метелиці. Зелене світло перевливалося на її сукні, що ставала подібною до риб'ячої луски, і сама дівчина в цьому півсвітлі скидалася на звинну, слизьку плотичку.

Врешті, скінчивши приготування, впала в фотель і поскаржилася:

— Алеж мене черевики тиснуть — нестерпно!..

Полонений її владою, я сам не зчувся, як з мого язика зірвалося:

— І мене теж!

Маска відкинула голівку на спинку фотеля й дзвінко розсміялася.

— Прекрасно! — вигукнула з радістю. — Отже, колеги по нещастю? Тоді можемо роззутися. „Товариші, даю вам добрий приклад!" — зацитувала і з московської враз зійшла на чистісіньку, без найменшого акценту, українську мову: — Будьмо ж вреєті самі собою!..

Зсунула черевики і підібгала під себе ноги.

— Ну, а ви? — заохотила мене.

Та я, звичайно, не важився ні наслідувати „доброго прикладу", ні скористати з дозволу. Натомість з усе більшим зачудованням приглядався цій особливій істоті. В її вільній і безпосередній поведінці не було, однак, нічого такого, що виключало б повагу чи дозволяло на фривольність. Навпаки, я розумів, що дівчина, поводячись із такою простотою, виявляла до мене особливе довір'я, а це зобов'язувало до крайньої обережности.

— Як звуть тебе, Біла Маско? — спитав я врешті.

— Ти сказав: Біла Маска, — відповіла з театральною урочистістю, наповнюючи чарки вином.

— А ще?

— Метелиця, Завірюха, Сніжна Буря. Мало?

— Мало. Хочу знати ваше правдиве ім'я.

— На маскараді таких питань не ставлять, знаєте?

— То скиньте маску.

— Опівночі, як звичай велить. Пиймо!..

Піднявши красчок серпанку, що продовжував маску аж до уст, віпила якусь краплинку і вперлася в мене поглядом крізь прорізи маски.

— Ви не хильнули, часом, замість вина опту? — спитала глузливо.

— Ох, Метелице, мені й без оцту кисло, — зрозумів я її натяк.

— Чому? — подалася цілим корпусом до мене. — Так вам долягають черевики?

— Долягають, — хитнув головою, — лише не свої чужі...

Вона знову відкинулася назад.

— Що за алегорія, каваліре! — промовила невдоволена. — Коли вже хочете висловлюватися фігурально — говоріть про кайдани.

— Це не міняє суті, Біла Маско.

— Це міняє цілком наше психологічне наставлення, каваліре! — відпарувала вона. — Коли ми сприймаємо неволю, як кайдани — значить, ми сила: коли ж дивимося на своє поневолення, як на чобіт — ми щось таке, що бридко взяти в руки. Є різниця між левом у тенетах і хробаком під чоботом? Чи можна топтати тигра чоботом, а на прусака накласти кайдани?

Мені стало смішно. Переміняючись, я все ж сказав:

— Знаєте, Біла Маско, але й левові невесело в тенетах.

— Лев не має чого сумувати, поки його сили бояться, поки для нього треба тут і міцної клітки. Але вже коли перестане бути левом, коли його скажуть: „Ти вже невшкідливий. Ходи собі вільно, бо ж тобі вже безкарно можна на хвіст наступити".

— У вас дуже своєрідний погляд на справи, — сказав я, милуючись дівчиною.

— Бо я оптимістка! Знаєте, — дедалі більше оживлювалася вона, — я люблю громи і бурі. Ще в дитинстві для мене не було більшої насолоди, як іти проти вітру, особливо взимку, коли мело в очі й штовхало в груди, не пускаючи, кричало: „Не йди!" А я йшла на злість, наперекір, і мені було страшенно весело. Пам'ятаю, одного разу так захопилася, що мене занесло проти ночі Богвість куди — за місто в поле. Була б тоді напевно десь замерзла, коли б не нагодилися якісь люди і не завезли додому...

Коли оповідала це, у неї танцювали руки, „грали мускули під шкірою, вібрував голос і навіть прорізи в масці, як мені видавалося, сипали іскрами завзяття. Підпалювала мене, викликала бажання також „іти проти бітру" й сміятися бурі в вічі. Я мене почала душити гарячу кімнаті, і я запропонував:

— Не хочете вийти надвір, на свіже повітря?

— Прекрасна ідея! — схопилася Метелиця. — Ходім!

Взулася, накинула білу йагортку, і ми вийшли у мовчазний синій сад, пригнітий до будинку золотими стрічками світла з вікон, розквітлий білими пуп'янками снігу, що тихесенько падав згори й осідав на голих галузках дерев та куців, пригинаючи їх додолу. Тут було, мов у величному храмі: урочисто, лагідно й радісно.

Метелиця присмиріла, задумалася, і ми мовчки пройшлися припорошеною снігом доріжкою до заснулого водограю, над яким похилилася плакуча верба.

— І що ж, — перша озвалася Біла Маска, — вам так і не вдалося поговорити з Дюнпенем?

— А ви знаєте, що я мав з ним говорити? — здивувався я.

— Звичайно! — відповіла, смієчись. — Ж казала вам, що я ворожка. Забули? Ну, гаразд, під час вечері я вам влаштую зустріч з тим дипломатом. А тепер давайте руку, я вам поворожу, хочете.

— Навпотемки?

— Я вмію ворожити і напотемки.

Інж. Василь Рижевський вибраний на голову Т-ва Українських Інженерів Америки

Ню Йорк. (М. Т.) — В суботу 20 грудня 1958 р., о год. 2-ій по полудні в Українському Інституті Америки при 2 Іст, 79 вул. в Ню Йорку відбулись Звичайні Загальні Збори Товариства Українських Інженерів Америки, в результаті яких інж. Василь Рижевський був обраний на голову цього Т-ва.

Збори відкрив голова, інж. Іван Жуковський, вітаючи на залі присутніх членів як також делегатів від українських установ і товариств, які опісля зложили привіти, а саме: проф. Зайцев від Наукового Товариства ім. Шевченка, д-р Восвідка від Товариства Українських Лікарів, проф. Драбатий від Українського Технічного Інституту, проф. Чикаленко від Української Вільної Академії Наук, д-р Возняк від Товариства Українських Лікарів Ветеринарів, п. М. Пізнак від Українського Конгресового Комітету та Злученого Українсько-Американського Допомогового Комітету.

Писемні привіти надіслали: Товариство Українських Інженерів в Австралії, Наукове Товариство ім. Шевченка в Австралії, Наукове Товариство ім. Шевченка в Ню Йорку, Товариство Українських Інженерів, Відділ Шикаго та Редакція Лікарського Вісника.

По згаданні двох померлих членів, почесного члена інж. П. Волосенка та проф. д-ра Полікарпа Герасименка, яких Загальні Збори вшанували мовчанкою і повстанням з місць, та по привітанні почесного члена, інж. В. Рижевського, голова покликав на предсідника Зборів інж. Р. Білинського, на заступника інж. Р. Волчука, на секретарів інж. Л. Коленського та інж. М. Трояна. По зложенні звітів голови та інших членів Управи розвинулася дискусія, яка закінчилася ухваленням абсолюторії для уступаючої Управи.

Опісля приступлено до вибору нової Управи в наступному складі: інж. В. Рижевський — голова та 7 членів Управи в особах: інж. Ірина Колтунюк, інж. Л. Коленський, інж. Я. Січинський, інж. А. Підвербецький, інж. М. Тарапацький, інж. М. Троян та інж. Г. Матушевський. Вибір відбувся на підставі листовного тайного голосування по думці парагр. 52—60 статута.

По виборах учасники Зборів обговорювали плян праці, ставили дезидерати та внесення для майбутньої діяльности нової Управи, які по дуже оживленій дискусії прийнято загальним голосуванням. Збори закінчились о год. 8-ій вечера, після чого присутні засіли до гарно прибраних столів і в приємній товариській атмосфері проведено гутірку при чаю.

На кінець учасники Зборів вислухали прегарного концерту нашої славної співачки Євгенії Зарицької, яка справді зробила тим велику і дуже приємну несподіванку.

● На Формозі Товариство охорони звірят звернулося до уряду з меморіялом, в якому вимагає заборонити продаж собачого м'яса, що його вживають убогі верстви населення.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Дітройт, Міш.

Дискусійні Вечори на виховні теми

Пластова Станиця в Дітройті заініціювала цикл дискусійних вечорів на тему: „Виховні проблеми нашої молоді". До співпраці запрошено Рідну Школу, Школи Українознавства, Український Музичний Інститут, Пласт - Прият, СУМА „Київ", СУМА „Орлик", УСТ „Черник" та Українську Студентську Громаду.

Започатковано вечори 3-го травня 1958 у Пластовому Домі доповіддю пл. сен. кер. інж. Е. Кульчицького-Гута.

Після вакаційної перерви відновлено дискусійні вечори 6-го грудня в домі Клюбу „Орлик" доповіддю д-ра К. Вагилевича на тему: „Любов, слово й свобідна воля в особистому, родинному й народному вихованні". Приймаючи за основу виховання світогляд людини, доповідач проаналізував основні елементи цього світогляду, ілюструючи свої тези прикладами з нашої історії та політичного життя.

Ствердивши конечність тільки власними силами формувати наше життя тепер і в майбутньому, доповідач підкреслив вирішну ролю глибокого чуттєвого відношення членів української спільноти до себе й до своєї спільноти — у змислі християнської етики та твердих засад української моральної традиції. Він відкидає рішуче кожну спробу защепити нам детерміністичний та матеріялістичний світогляд, як крайно шкідливий для нашого, особливо суспільного, буття і змагань.

Принцип свобідної волі людини, згідно з індетерміністичним світоглядом, накладає на кожного з нас безумовну особисту відповідальність за життя, успіхи чи невдачі наші особисті, наших родин чи цілої спільноти. Це щойно може створити відповідну базу для правильної, корисної діяльности кожного члена нашої спільноти.

Філософічний, а подекуди навіть метафізичний, підхід до виховної проблеми зробив помітне враження та викликав живу дискусію. Особливо відзначено в дискусії потребу, з виховних оглядів, видвигати, культивувати та пропаґувати безспірні цінності української духовости. Розбудження духа українського месіянізму може теж у великій мірі допомогти здійснити наші виховні, а за тим і політичні, завдання.

Дуже цікавою була тут згадка доповідача про чеського історіософа Гавлічка-Боровського, що висунув теорію про 100-літній цикл в історії народів Східньої Европи. Спочатку велику державу - імперію на сході Европи будували українські князі. Опісля прийшла могутня Польща. Тепер на вершку своєї могутності є москвичі. Але вже помічається сумерк їхньої імперії і новий цикл має знов початись створенням могутньої української держави.

Деякі дискутанти домагались ставити виховні проблеми тільки в вузькій площині актуальних та реальних місцевих справ. Інші полемізували тільки над побічними та несуттєвими питаннями. Це потверджує, що наш теперішній побут не сприяє тому, щоб глибше сприймати та з'ясовувати хоч і теоретичні, але підставові передумови для розв'язки складних питань.

Ці корисні та цікаві дискусійні вечори на виховні теми варто обов'язково продовжувати.

К.

Мінneаполіс, Мін.

Листопадова Академія

Внаслідок непоборних перешкод Академія 40-річниці Листопадового Зриву відбулася в Міннеаполісі щойно в неділю 30-го листопада. Переводев її місцевий Відділ УККА. Академія почалася американським гимном у фортепіяновому виконанні п-ни Уляни Крамарчук. Вступне слово виголосив голова Відділу УККА проф. О. Грановський.

Реферат про Листопадовий Зрив прочитав сотник армії УНР Олекса Пилипчук, який, хоч і народився геть далеко на схід від Львова, але брав збройну участь у боях за нього. Прелеґент підкреслив всенаціональне значення Листопадового Зриву і подав безпосередній ідейно - історичний зв'язок між січнем 1918 р., листопадом 1918 р. і січнем 1919 р. — проголошенням деклярації соборности українських земель.

В мистецькій частині Академії брали участь добрі майстри декламації — пані Ірма Корсунська, Ольга Хоролець, Євгенія Коцюба і Євгенія Глянько та п. Вол. Міњкович, а також молоденька піяністка панночка Гринишина.

Справжньою окрасою Академії був вдалий виступ Громадського хору „Дніпро" у складі понад 50 співаків. Хор під керівництвом мистця - диригента Миколи Бриня виконав кілька стрілецьких пісень і, завершуючи Академію, разом з усіма присутніми в залі відспівав наш національний гимн.

Несподіванкою для присутніх на Академії був бездоганно виконаний акустичний монтаж, над виготовленням якого багато годин попрацював талановитий студент електротехніки, майбутній, треба сподіватися, блискучий інженер п. Мирон Папіж. Монтаж складався з таких елементів: голосні величні дзвони Юра, уривки з тексту деклярації проголошення суверенности ЗУНР, заклики сурм — Готуйсь до бою!, пісні вирушаючих у бій героїв Зриву, заклику — До зброї! і пекельної стрілянини, завершеної словами „От так відбувався бій за Львів!" Акустичний монтаж викликав у багатьох старших віком сльози в очах. Згадалися їм юність і справжні, не мікрофонні, постріли боїв і за Київ, і за Львів...

Вдале мистецьке оформлення сцени виконав молодий надійний артист - маляр інж. Любомир Калинич.

М. Дербуш

50 НАЙВАЖЛИВІШИХ ПОДІЙ У СВІТІ В 1958 РОЦІ

(Закінчення зі стор. 2)

осягнула висоту 71,300 миль.

23 — Де Голь запропонував альжирським партизанам перемир'я, відкинене, як капітуляція.

25 — Совєти повели кампанію проти Бориса Пастернака за отримання ним нагороди Нобеля з ділянки літератури.

28 — У Ватикані обрано кардинала Ронкаллі з Венеції на Папу Івана XXIII.

ЛИСТОПАД: 4 — Демократи виграли вибори в ЗДА.

14 — Совєти проголосили нову семирічку з метою „наздігнати і випередити" ЗДА.

27 — Хрущов зажадав перетворити до пів року західній Берлін у „вільне місто".

Грудень: 9 — почався 17-денний страйк у часописах Ню Йорку.

16 — З'їзд міністрів з 15 держав НАТО у Парижі відкинув ноту Хрущова з 27-го листопада.

17 — Мав Тсе-тунг зрікся становища президента комуністичного Китаю.

18 — ЗДА випустили 4 і пів-тонову ракету „Атлас".

21 — У Франції вибрано де Голя президентом.

22 — Гольдфайна засуджено на 3 місяці в'язниці за образу суду.

27 — 10 західньо-европейських держав перевели валютові й фінасові реформи.

28 — Проголошено відвідини Мікояна на початок січня у ЗДА.

31 — Перемога кубинської революції Фіделя де Кастро проти диктатури Батісти.

Отець В. Профета здобув розголос в справі „бінґо"

Ню Йорк. — Місцеві щоденники, радієві і телевізійні станції подали минулого четверга, 8-го січня, обширні повідомлення про конфлікт о. Володимира Профети, пароха української православної церкви в Бронксі, з владою в справі гри в „бінґо". Діло в тому, що о. В. Профета відмовився прийняти з рук інспектора з відділу ліценцій Вільяма Масра наказ про відібрання цій церкві дозволу на гру в бінґо. Це сталося під час того, як в галі згаданої церкви відбувалася гра в бінґо, в якій брало участь 309 жінок і 3 чоловіки. Жінки кричали, щоб інспектор не перешкаджав їм грати. Історія ця почалася ще в серпні 1958 року, коли три жінки мали виграти 1,000 долярів в бінґо, але їх ніколи не дістали. Тоді гра в бінґо була ще нелеґальною, але вона відбувалася. Отець Профета вислав депешу до посадника Роберта Вагнера, в якій просить про допомогу в цій справі, щоб можна було законно вести гру в бінґо при його парохії. Інтересно, що в усіх повідомленнях в цій справі подається українську приналежність о. В. Профети та церкви, в якій він є парохом, хоч в інших випадках, зокрема в політичних, громадських виступах поодиноких українців чи їх інституцій, українську приналежність залюбки промовчується.

● 5 і 6-го січня у Вашинґтоні, Д. К., віяв такий сильний вітер, що на деяких вулицях зірвані були електричні проводи і вивіски.

● 22-річний Себастіяна Ді Мавро з Сиракюз, Н. Й., заложився, що з'їсть п'ять курiпок і три фазани нараз. Заклад він виграв, але перебуває тепер у шпиталі.

З наших буднів

ВІД МАЛАНКИ ДО ВАСИЛЯ

Як не кажіть, а попсували нам Свята (старого стилю) товариші тим своїм „Люнатиком!" Вправді, їхній космічний сателіт трохи збився з партійної лінії і, замість на Місяць, помчався кудись, довкола світу, ну, але перевага совєтської „тьохніки" виявилась, так сказати, намацально. Вдарив нас той „Люнатик" по голові так само, як нашу Дивізію під Бродами їхні чортові „катюші".

І так фатально почався новий роченько... Москва заатакувала нас відразу на двох фронтах: до Америки прилетів один люнатик — тов. Мікоян, а в піднебесні простори полетів другий, мовляв — щоб вимовніше переконати американців про миролюбні інтенції Кремлю... І то ще не знати, котрий з них більше накиринить: цей, що роз'їжджає по Америці, чи той, що ганяється довкола Сонця.

Так чи так — комуністична інфільтрація продовжується, тепер, не тільки на землі, але вже й на небесах.

Тож і не диво, що святочний настрій, чи то пак „спірит", як кажуть американці, понизився у нашого брата. Це особливо кидалось у вічі в клюбі „Лиса Микити": визначні політики і патріоти сиділи коло бари мовчки, у важкій задумі, і не потрапили роз'яснити їхніх облич ні зірочки на ялинці, ні зірочки на пляшках коньяку, ні колядники, ні навіть збірщики на „Визвольний Фонд".

А якийсь мученик за ідею, старший чоловік, з вусами Т. Г. Шевченка, аж заплакав з гіркого відчаю:

— Хлопці, — сказав до колекторів на визвольну акцію, — та я вам дам тую п'ятку, і десятку дам, але то нічого не поможе, бо поки ви зберетесь бити большевиків, то вони будуть на Місяці!

Один, хто не тратив доброго гумору і ретельно піддержував усіх на дусі, це був дир. Иосип Гірняк, і за те мушу дати йому кредит, а з нагоди ім'янин, в день св. Иосифа-Обручника припадаючих, побажати „многих літ".

Розуміється, що там, у ясному Вашинґтоні, теж не тратять голов і не попадають у розпач, а приготовляють якусь нову штуку, щоб переплюнути товаришів. Взагалі, в цьому новому році, як поживемо, то будемо свідками інтересного спорту: перегонів дядька Сема з Микитою — хто дальше й скоріше зажеться на кінець світу.

В обличчі цього, небаченого в історії всіх цивілізацій, гіґантського змагу, — якими ж дрібними буденними здаються наші, еміґрантські справи... Правда, ми тут не спимо, кожний з нас щось робить: хто показує старі - передпотопні фільми, хто видвигає таку ж саму, передпотопну теорію проф. Горшкова про походження людини від мавпи, а нещасні Комітети радять - радять і не можуть договоритись до одного Свята Соборности... Знову ж по деяких парохіях добрі наші люди б'ються з думками — кого йти пікетувати товариша Мікояна, чи свою власну церкву?

От, щастя від Пана Бога, що час від часу трапляються такі приємні й культурні імпрези, як ювілейна „Маланка" хору „Думка", що відбудеться сьогодні в бальових залях Манґетен Сентру при 34-ій вулиці! Звичайно, в цьому будинку ми протестуємо, демонструємо або маніфестуємо. Цим разом, у милій атмосфері, під звуки колядок і щедрівок, розважимо скитальські душі, гарно забавимось та забудемо про всіх „спутніків" і „люнатиків", хоч на той короткий час — від Маланки до Василя.

Ікер.

Купуйте в підприємствах, що оголошуються в „Свободі"

ЩАДІТЬ У ЛЕГКИЙ СПОСІБ КУПУЙТЕ СВОЇ БОНДИ ЧЕРЕЗ ПЕЙРОЛ СЕЙВІНҐС

ОГОЛОШЕННЯ ВІДДІЛІВ Українського Народного Союзу

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. — Річні Збори Т-ва „Дарахівщина", Відд. 275, вібудуться в суботу, 10-го січня 1959 р., в год. 7-ій веч., в церковній залі. На порядку дня: річний звіт і вибір Управи на 1959 рік. — В. Юрків, секр.

ДІТРОЙТ, Миш. — Т-во „Запорозька Січ", Відд. 75, повідомляє своїх членів, що Місячні збори відбудуться в неділю, 11-го січня 1959 р., в год. 1-ій по пол., в УНДомі при вулиці Мартін. Просимо всіх членів прибути на збори, бо є важливі справи до полагодження. — В. Зубар, секр.

НЮАРК, Н. Дж. — Річні Збори Т-ва „Запорозька Січ" Відд. 371, відбудуться у п'ятницю, 16-го січня 1959 р., в год. 8-ій веч., в Січовій залі — 506 18th Ave. Буде звідомлення урядників, як також вибір Управи на 1959 рік. Річні збори, які були проголошені на м. грудень не відбулися. Тому прохаємо всіх членів Відділу прибути на збори. — І. Оверко, предс.; П. Заболоцький, кас.; Ю. Баранюк, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Звичайні Загальні Збори Т-ва „Культура", Відд. 457, відбудуться у п'ятницю, 16-го січня 1959 р., в горішній залі Літ.-Мист. Клюбу в Ню Йорку 149 2-га Еве., в год. 7-ій веч. В програмі зборів: звіти урядників і Контр. Комісії та вибір нової Управи. До чисельної участи запрошують — І. Керницький, предс.; Т. Шумилович, секр., п-ні Н. Литвиненко, фін. секр.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ У. Н. СОЮЗУ!

ГЕМТРЕМК, Миш. — Т-во м. М. Шашкевича, Відд. 94, повідомляє, що Місячні збори відбудуться в неділю, 11-го січня 1959 р., в год. 2-ій по пол., в залі Укр. Дем. Клюбу при 2376 Grayling St. Проситься всіх членів прибути на збори. — Нова Управа на 1959 рік: Почесний предс. — І. Заблоцький; предс. — А. Кушик; рек. секр. — Т. Майструк; фін. секр. — В. Крушельницький; кас. — Й. Морозовський; заст. кас. — Н. Оніськів; Контр. Ком.: Д. Васько, Т. Судомир, М. Шаран; відвідувачі хворих: А. Патра, І. Лозовчук, п-ні Р. Роленко, П. Сеньків, п-ні Т. Гайдук; прапорщики: П. Баворовський, Г. Вішик. — А. Киба, рек. секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Т-во „Українська Січ", Від. 170 повідомляє, що Річні Збори відбудуться у п'ятницю, 16-го січня 1959 р., в год. 6-ій веч., в УНДомі — 96 Fleet St. Проситься членів громадно прийти, вирівняти свої вкладки та почути звітів річних зборів. — П. Мелень, предс.; В. Плетчон, кас.; І. Грабар, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, Па. — Т-во „Єдність", Від. 163, подає до відома своїм членам, що **Надзвичайні Річні Збори** відбудуться в неділю, 11-го січня 1959 р., в Гор. Клюбі при 847 Френклін вул., в год. 1-ій по пол. Проситься членів прибути та вибрати нову Управу на 1959 рік. Контр. Комісія звітуватиме з цілорічної діяльности Т-ва. — Курко, предс.; Филик, фін. секреток, Дм. Мисько, рек. секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, Па. — Б-во св. Василія, Відд. 339, повідомляє своїх членів, що Місячні збори відбудуться в неділю, 11 січня 1959 р., в год. 7-ій веч., в домі Укр. Громади при 3322 Н. Лавренц вул. Проситься всіх членів прибути для обговорення дуже важливих справ. — А. Хромяк, предс.; М. Палько, касир; С. Лупиций, секр.

ВЕСТ ІСТОН, Па. — Управа Від. 438, повідомляє членів, що **Річні Збори** відбудуться в понеділок, 12-го січня 1959 р., в год. 2-ій по пол. Проситься всіх членів, хоч раз на рік, взяти участь у зборах. — С. Терлецький, секр.

БАЛТИМОРЕ, Мд. — Б-во Пресвятої Тройці, Відд. 320, повідомляє своїх членів, що **Річні Збори** відбудуться в неділю, 11-го січня 1959 р., в год. 2-ій по пол., в Укр. Гор. Клюбі — 3101 O'Donnell St. Проситься всіх членів прибути, вислухати звітів Управи, Контр. Комісії й вибрати нову Управу на 1959 р. Присутність всіх членів обов'язкова. — Д. Пісецький, предсідник, І. Малко, секр.

Ставайте членами Українського Народного Союзу, а тим самим і співласниками 20-ти мільйонового майна організації!

● У Барстові, Каліфорнія, 31 грудня дворічна Карен Кофер, розгнівавшись на матір, яка дала їй ляпанця за якусь провину, втекла з дому. 250 осіб розшукували її 8 годин в лісі, в якому стоїть хата, і нарешті знайшли у віддалі аж 7-ох миль, коли вона продиралась вузенькою стежкою.